

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

18. De quodam, Gennadio, dubitante aliquando, an aliqua esset vita post mortem, qui admirabili in somnis visione hoc errore liberatus est.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

ipse qui hæc videbat, ad corpus reuersus est: & quid de eo plenius gestum sit, minimè cognouit. Quæ in re de eiusdem Stephani vita datur intelligi: quia in eo mala carnis cum eleemosynarum operatione certabant. Qui enim per coxas deorsum, per brachia trahebantur sursum: patet nimirum quia & eleemosynas amauerat, & carnis vitiiis non restiterat, quæ cum deorsum trahebant. Sed in illo occulto arbitri examine quid in eo vicerit, & nos & eum, qui vidit, & reuocatus est, latet. Constat tamen, quia idem Stephanus postquam, sicut superius narraui, & inferna loca vidit, & ad corpus rediit, perfectè vitæ minimè correxit, post multos annos de corpore adhuc in certamine vitæ & mortis exiit. Quæ de re colligitur, quia ipsa quoque inferni supplicia cum demonstrantur, aliis hoc ad adiutorium, aliis verò ad testimonium fiat: vt isti videant mala quæ caueant, illi verò amplius puniatur, quoniam inferni supplicia nec visa & cognita vitare voluerunt.

D. Augustinus epist. 100. ad Euodium. De quodam Gennadio, dubitante aliquando an aliqua esset vita post mortem, qui admirabili in somnis visione hoc errore liberatus est.

CAP. XVIII.

Narrauo vnum aliquid breuiter vnde cogitet Frater noster Gennadius notissimus ferè omnibus, nobisque charissimus

Q 9 5   medi-

medicus, qui nunc apud Carthaginem degit,
 & Romæ suæ artis exercitatione præpolluit,
 vt hominem religiosum nosti, atq; erga pau-
 perum curam, impigra misericordia facilli-
 moque animo benignissimum, dubitabar ta-
 men aliquando, vt modò nobis retulit, cum
 adhuc esset adolescens, & in his cleemosynis
 feruentissimus, vtrum esset vlla vita post mor-
 tem. Huius igitur mente & opera misericor-
 diæ quoniam Deus nullo modo desereret, ap-
 paruit illi in somnis conspicuus iuuenis & di-
 gnus intendi, ei que dixit: Sequerere me: quem
 dum sequeretur, venit ad quãdam ciuitatem,
 vbi audire coepit à dextera parte sonos suauis-
 simæ cantilenæ, vltra solitam notamq; suauis-
 simum esse beatorum atque sanctorum. Sinistra
 autem parte quid se vidisse retulit, non satis
 memini. Euigilauit, & somnium fugit, ran-
 tumque illo, quantum de somnio cogitauit:
 alia verò nocte, ecce idem ipse iuuenis eadem
 sursum apparuit, atq; ab illo vtrum cognosce-
 retur, interrogauit: respondit iste, quod cum
 bene planeq; cognosceret. Tunc ille quaesuit,
 vbi se nosset. Nec memoriæ defuit, quod iste
 identidem responderet, totumque visum il-
 lud hymnosque sanctorum, ad quos audien-
 dos eo duce venerat, qua recentissimos recor-
 dabatur facilitate narrauit. Hic ille percontat-
 us est, vtrumnam id quod narrauerat, in som-
 nis

nis vidisset, an vigilans: Respondit: In somnis.
 At ille: Bene, inquit, recolis: verum est, in som-
 nis illa vidisti. Sed etiam nunc, in somnis te
 videre scias. Hæc cum audisset iste, ita esse cre-
 didit, atque id responsione firmavit. Tunc qui
 hominem docebat, adiecit, & ait: Vbi est mo-
 dō corpus tuum? Ille respondit: In cubiculo
 meo. Scisne, inquit ille, eodem corpusculo
 nunc illigatos esse, & clausos, & oculos ocu-
 los tuos, nihilq; illis oculis te videre: Respon-
 dit: Scio. Tunc ille: Qui sunt ergo, inquit, ocu-
 li, quibus me vides: Ad hoc iste non inueniens
 quid responderet, obticuit. Cui hastranti, ille
 quod his interrogationibus docere molieba-
 tur, aperuit. & continuo, Sicut, inquit, oculi il-
 li carnis tuæ, utique in dormiente atque in le-
 tulo iacente nunc vacant, nec aliquid ope-
 rantur, & tamen sunt isti, quibus me intueris,
 & ista vteris visione: ita cum defunctus fue-
 ris, nihil agentibus oculis carnis tuæ vita tibi
 inerit qua viuas, sensusque quo sentias. Caue
 iam deinceps; ne dubites vitam manere post
 mortem. Ita sibi homo fidelis, ablatam dicit
 huius rei dubitationem. Quo docente? nisi
 prouidentia & misericordia Dei.

*Rupertus Abbas Tuitiensis lib. 7. de diuinis officijs
 ca. 4. De miraculo, quo fides resurrectionis proba-
 ta est contra quendam de ea dubitante, & contra
 hereticos circa annū Domini 1111 grassantes, ac
 dicētes: Quomodo corpus Dominicum post resurre-*